

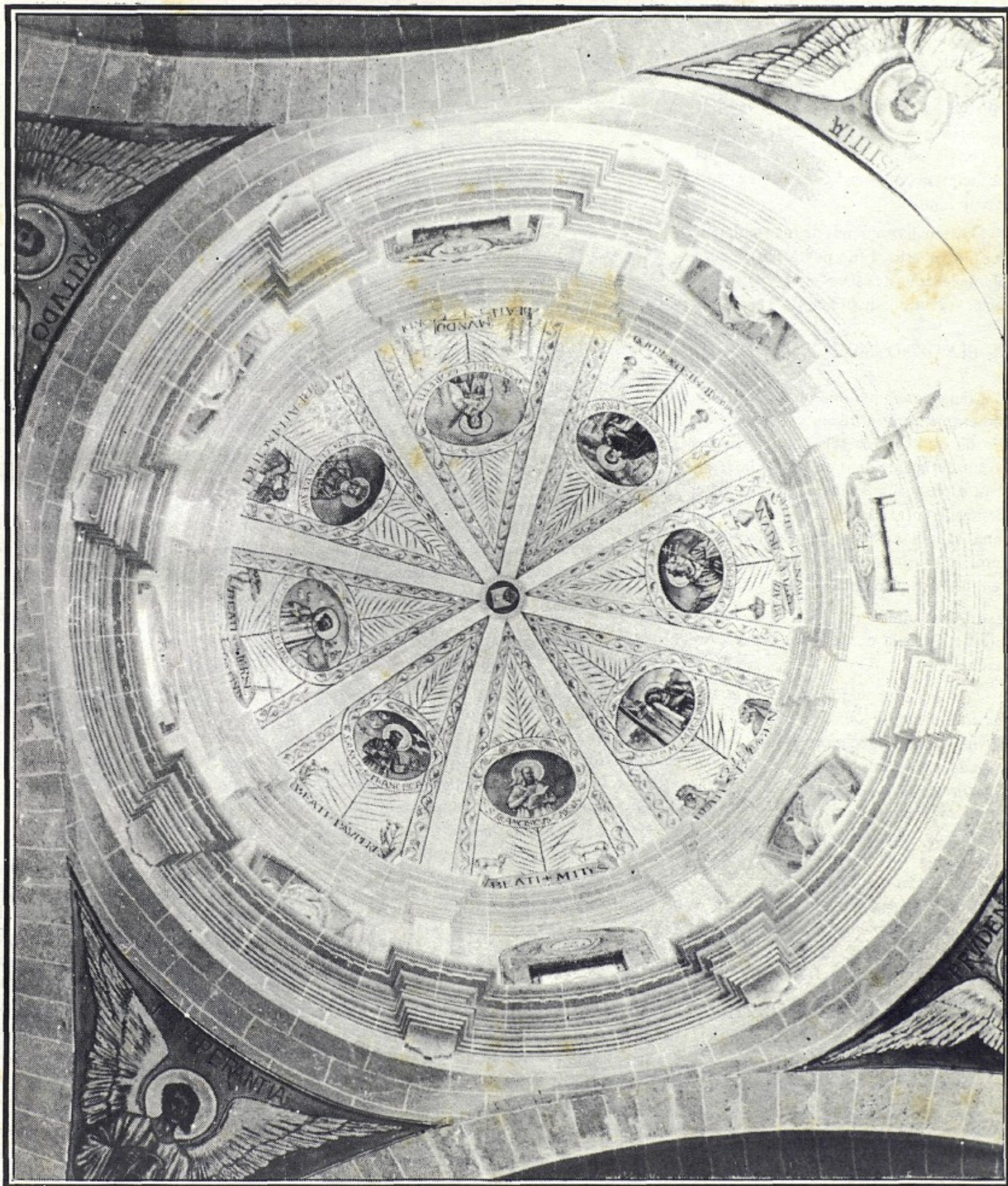
BONIA PAU

Núm. 441 Any XXXVII

MONTUÏRI

NOVEMBRE 1989

LES OBRES PÚBLIQUES AL SEGLE XIX (I)

Construcció dels graons i adob de síquies i camins

Si el mes anterior parlàrem dels pous públics en aquest i següents ho farem de camins, edificis, ponts, canals, etc. que foren creats, renovats, rectificats, etc. durant el segle passat.

La majoria d'obres públiques eren fetes pels mateixos veïns del poble que n'estaven obligats per la prestació personal. Aquest servei consistia en que els montuïers havien de dedicar uns dies de l'any a treballar pels béns comuns del municipi; els que no ho volien fer pagaven un impost.

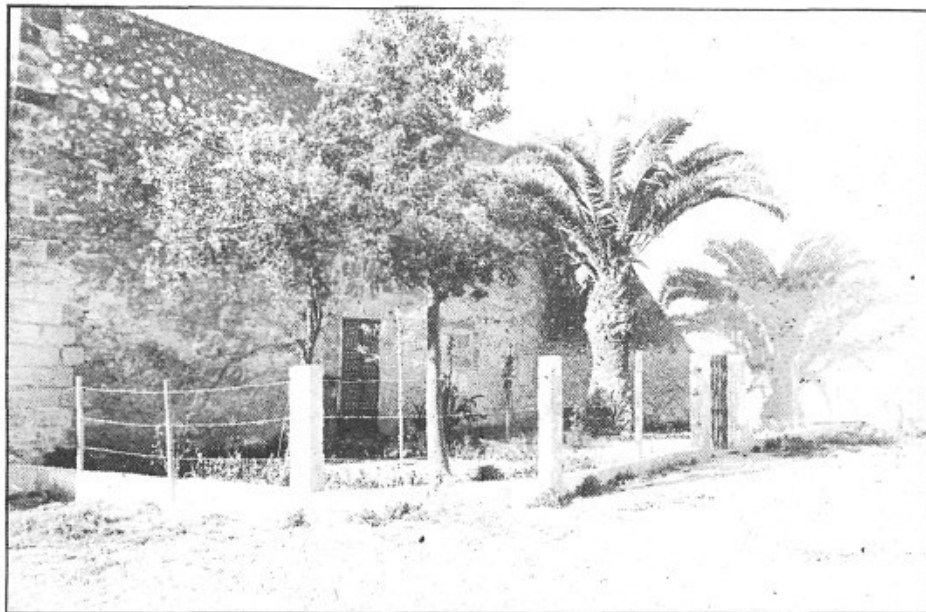
Els treballs eren més de manteniment que no de creació de noves obres. Però algunes d'aquestes sí es feren dins aquest segle; vegem on, quan i com.

ELS GRAONS DE L'ESGLÉSIA

Comançarem per una obra que és ben present pels montuïers com és l'escalonada de l'església (els graons). Si ens fixam detingudament en aquest lloc, podem suposar que abans de la reforma el desnivell entre la plaça i l'església era una simple costa o rampa de roca i terra que devia dificultar l'accés al temple, especialment el dies plujosos.

L'Ajuntament acordà el 8 de setembre de 1813 la construcció de l'escalonada:

"Convocados y juntados en la sala territorial de la villa de Montuïri del Reino de Mallorca don Josef Gallard, alcaide constitucional, don Pedro Fco. Martorell, don Sebastián Mascaró, don Arnaldo Manera, don Pedro José Nicolau, don Juan Bauzá y don Francisco Trobat y con la intervención de don Gabriel Matheu procurador síndico diciendo: Magnífico Ayuntamiento en atención que tenemos contrato de hacer

Uns anys després d'haver-se construït els graons, l'any 1813, s'hi plantaren fassers i s'edificà la casa de Ca S'Escolà

la escalonada de donde se sube a la Iglesia y en el día de hoy hay la mitad hecha y por la otra mitad se necesita de 'partetxo' (?), como són piedras y la villa no se halla en la posibilidad de alquilar carros por falta de fondos y el Sr. Gefe político siempre nos está amenazando por la recomposición de las calles y caminos y por consiguiente se ha acordado nemine discrepante que todos los carros sin excepción de persona vayan a llevar el referido 'partetxo' sin dar cosa alguna a los expresados carros y si acaso hay ninguno que se resiste a ir en dicho transporte de piedras se le multará en la cantidad de 25 libras de multa y todos los gastos que se pueden ocasionar sobre este asunto se pagarán de propios asimismo, y se comisiona a don Francisco Trobat para esta comisión. Así se acordó, resolvió y firmó y por los mismos de que doy fe".

LA DESTROSSA DEL CAMINS

Un temps allò que avui despreciam era cercat i recollit pels nostres avantpassats, els excrements del bestiar eren arplegats per la gent que els usava com a fertilitzant de la terra. Ho devien fer sense miraments ja que el batle es veïé en la necessitat de prohibir-ho:

"... el procurador síndico don Juan Antonio Miralles propuso que se habia

reparado que todos los caminos y carreteras de este término estaban muy estropeados, y la causa principal de este perjuicio era o lo causaban los muchachos, mujeres y hombres cogiendo los estiércoles por los caminos con escobas o 'rams' de madera y por lo mismo se hacia preciso el impedir el modo de recoger dichos estiércoles. Enterado el Ayuntamiento del perjuicio que se ocasiona a dichos caminos se resolvió de que no sea especie de persona de ningún sexo que con escoba, 'ram' de madera ni de ninguna especie coja estiércoles por los caminos bajo la multa de una peseta por cada vez que se le encontrare, si solamente se permite cojerlos con las manos y no de otra especie".

COM TREBALLAVEN

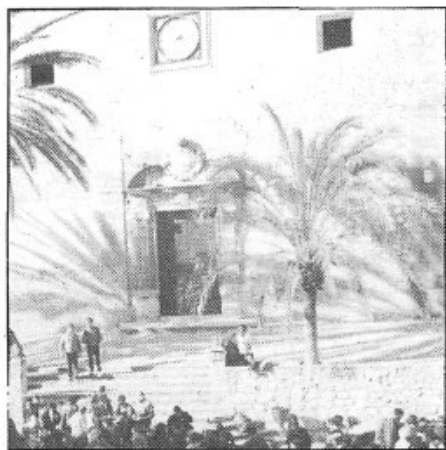
Un curiós escrit reflexat al llibre d'actes el 21 de juliol de 1815 ens explica les normes d'acondicionament de síquies, pous, camins i torrents fetes per un mestre d'obres que suposam era montuïer. Encara que l'escrit sigui un poc llarg pot tenir al nostre entendre un valor testimonial de la forma en què es solucionaven aquests problemes fa 174 anys.

El text següent a aquest és posterior (3 d'octubre de 1836) i el seu interès radica en que ens detalla com eren els
(Passa a la pàgina següent)

PORTADA

CÚPULA DEL ROSER

Pel desembre de 1953, després d'un esbucament, s'acabà la restauració de la cúpula del "Roser". Fou pintada al fresc per Mn. Llorenç Bonnin essent l'amo En Joan "Porreenc" el mestre d'obres. Els dibuixos centrals corresponen a les vuit benaventurances i els quatre laterals (que a penes es destien), a les virtuts cardinals.

LES OBRES PÚBLIQUES AL SEGLE XIX (I)

(Ve de la pàgina anterior)

contractes que feia l'Ajuntament amb un mestre d'obres per a la construcció o reforma dels béns públics.

“Instrucción que da el maestro de obras Pedro Juan Bauzá comisionado por el Real Acuerdo para el reconocimiento de todas las acequias, canales, aquaductos (sic) y demás que se previene en la orden como asimismo para la recomposición de caminos para gobierno de la villa de Montuiri.

Primeramente se ha observado que en el torrente llamado Son Mut no han podido conseguir su total limpieza a causa de la corriente de las aguas (estam parlant del mes de juliol), es y que en varios de los puntos hay aguas empantanadas es preciso hacer tres cortaduras para impedir el curso de las aguas, interin se limpian dichos pantanos y se rellenen de ripio y igualmente se rellenarán las nuevas cortaduras limpios y rellenados que esten dichos pantanos y a veinte y dos palmos y fuese carretera principal se debe hacer una plazuela cada trescientos pasos de distancia para el encuentro de los carros, siempre que no hubiese inconveniente en los propietarios de los terrenos y dichas plazuelas deben ser curvas de cien palmos de circunferencia y ochenta de diámetro siguiendo el mismo orden que el de la construcción de caminos pues de este modo quedaria perfecta y sólida la recomposición, este es mi parecer según pericia y conciencia.- Montuiri julio de 1815.- Pedro Juan Bauzá.”

(Continuarà)

Guillem Mas Miralles

N. de la R.- Gom haurà pogut destriar el lector, s'ha respectat la llengua original dels escrits.

Maduresa política

Una altra vegada més els montuïers donarem mostra de maduresa política anant a votar en democràcia, d'una manera lliure i responsable, amb caràcter general, el passat 29 d'octubre.

Es evident que no tots exerciren el seu dret de votar. Uns no hi pogueren anar per força major, encara que la majoria dels qui s'abstingueren fou per disconformitat, peresa, desinterès... cometent així una greu irresponsabilitat. Tal vegada ja ens havien predicat massa de les excel·lències o avantatges de votar un determinat partit, que hi havia setze opcions polítiques diferents per elegir i possiblement no es tenia notícia exacta dels respectius programes polítics de manco de la meitat d'ells. Però els partits dels quals un sabia quina era la seva oferta o els objectius que es proposava, els ciutadans poguérem elegir el que crèiem que oferia més garantia de benestar social.

Encara que aquestes eleccions no eren per designar els qui havien de regir els nostres ajuntaments, ens donaven la possibilitat de triar els representants del poble que decidiran el rumb polític d'Espanya durant els propers quatre anys; fet que condiona el propi benestar social i que també i directament repercuteix damunt tothom.

En general, però, hem d'alegrar-nos perquè poguérem anar a votar en pau, tranquil·litat i sense coaccions; i foren una prova més del seny, reflexió i sensatesa del nostre poble.

Onofre Arbona

Treballar cantant

Darrera ca nostra, al poble on viu la meua família, hi ha un tall de picapedrers que estan aixecant un edifici. El que m'ha cridat l'atenció d'ells, encara que no els conegui, és que sovint, mentre realitzen el seu treball, estan cantant. Això m'ha recordat que quan era al·lot, ma mare també cantava quan feia dissabte o rentava la roba.

Cantar i treballar, treballar i cantar, dos verbs que es poden conjugar a la vegada, dues realitats que poden coincidir al mateix temps. Cantar quan un treballa és signe de sentir-se a gust fent el que fa.

La majoria dels humans, però, prenim la tasca diària com una càrrega, i ho és; no obstant hi ha distintes maneres d'agafar-la. Uns la realitzen remugant i protestant, de mala gana perquè no queda més remei. Altres van al treball, sigui quin sigui —estudi, oficina, fàbrica, conreu—, d'una manera rutinària, sense gens ni mica d'il·lusió, avui igual que ahir, i ahir com sempre, sospirant només per-

què arribi el divendres horabaixa. La monotonia és el corc que roega moltes de les nostres tasques.

Ens podríem preguntar com realitzam el treball quotidià: ¿Remugant, cantant, de manera rutinària, sense il·lusió?

Avui crida l'atenció el fet que uns homes cantin mentre estan enfilats sobre un bastiment. Abans totes les feines del camp tenien la seva tonada (cançons de llaurar, exsecallar, batre, segar, tondre, vermar, etc.). Era una altra manera d'entendre la vida i el treball. Avui la ràdio o el fil musical potser han substituït aquestes cantories que eren expressió d'una vivència interna d'alegria i optimisme.

Si pel lloc que ocupam és impossible expressar en veu alta i cantant la nostra satisfacció interior, seria bo que almanco amb l'esperit i la intenció cantussegàssem la cançó que més ens agrada i relaxi. Segur que els qui treballen al nostre voltant i els qui s'acostin al nostre despatx, taula, finestra, casa o cuina, ho notaran.

Andreu Genovart

Al cap de dos anys consideren l'experiència positiva i amb ganes de seguir endavant Els quatre rectors solidaris examinen la seva tasca

Fa dos anys, quan els quatre rectors solidaris d'Algaida, Montuïri i Porreres acabaven de prendre possessió de les seves rectories, volguérem entrevistar-los, però ens demanaren passar algun temps. Al cap d'un any encara trobaren que el període era curt per donar una impressió suficientment precisa de la seva tasca solidària. Però ara, als vint-i-quatre mesos d'experiència han accedit a la nostra petició.

Encara que els nostres lectors conèixer els quatre entrevistats, no estarà de més dir que Antoni Gili Ferrer té 57 anys, va néixer a Artà, és historiador i ha treballat a les parròquies de Binissalem, S'Arracó, Artà, Colònia de Sant Pere i Algaida (actualment). També treballa a l'arxiu diocesà. Pere Orpí Ferrer, de 53 anys, és natural de Capdepera; poeta i pintor. Ha exercit com a capellà a Peguera, Son Macià i ara a Montuïri. Andreu Genovart Orell vengué al món fa 45 anys. Nascut a la Colònia de Sant Pere (Artà), periodista. Ha servit a les parròquies de Ntra. Sra. dels Dolors i Crist Rei de Manacor, i a Montuïri. Ha estat Delegat Diocesà de Mitjans de Comunicació i actualment de Moviments Seglars. Bartomeu Tauler Valens va néixer fa 45 anys a Felanitx. Arxiprest del sector de Petra. Ha exercit el ministeri a L'Encarnació de Ciutat, a Contumazà (Perú), Son Macià, Montuïri i Porreres.

Reunits tots quatre a la rectoria de Montuïri, a mitjan mes passat, solidàriament contestaren així a les nostres preguntes:

—¿Quants d'equips de rectors o capellans solidaris hi ha a Mallorca i on exerceixen?

—Un a la Vall de Sóller i dos a les barriades de Ciutat (Son Gotleu, Son Cladera, Verge de Lluc).

—¿De qui va sorgir la idea d'aquest equip, el vostre?

—Del Sr. Bisbe i del Consell Episcopal. Prèviament, tots quatre havíem signat, juntament amb una vintena de capellans de la Part Forana, una carta dirigida al Sr. Bisbe manifestant la nos-

La tasca exigent dels quatre rectors solidaris contrasta amb les cares de satisfacció que mostren quan han de tractar amb la gent

“Intentam que els cristians laics prenguin cada vegada més les missions”

“Volem donar a conèixer el missatge de Jesús i viure'l amb els altres”

tra disponibilitat per treballar en equip allà on fes falta.

—¿Respon aquesta idea a una tàctica d'organització o té altres motivacions?

—Avui en dia és cada vegada més necessari el treballar en equip a tots els nivells. Però ja a l'Evangeli i dins les primeres comunitats cristianes hi veim com la missió evangelitzadora no es porta a terme en solitari: Jesús insisteix en la unitat i germanor dels qui han d'anunciar el seu Regne, els deixebles són enviats de dos en dos...

—¿Què es pretén amb aquesta modalitat?

—Fomentar el treball pastoral conjunt, en equip, animar la convivència entre els preveres, programar i revisar les línies i tasques parroquials. El sentit

solidari dels capellans estimularà la consistència solidària de les comunitats.

—¿Quina diferència hi ha entre rectors solidaris i rectors a títol personal?

—Cadascun de nosaltres té una responsabilitat més directa dins una parròquia concreta, com els altres rectors. Ara bé: hi ha molta diferència entre prendre decisions un tot sol o poder envestir les tasques i problemes pastorals amb el coratge que et dona el sebre que tens un equip que et fa costat.

—¿Quines activitats conjuntes teniu projectades i quins són els criteris que les animen?

—A les “Orientacions i Calendari Pastoral” de les nostres parròquies per al curs 1989-90, podeu llegir totes les activitats conjuntes i els criteris que les animen. Destaquem, per exemple, les trobades de formació per als membres dels tres Consells, cada dos mesos; la preparació per als pares que demanen catequesi per als seus fills; la preparació per a monitors de catequesi juvenil, cada quinze dies, etc. Per altra banda, cada tres setmanes l'equip de solidaris

(Continua a la pàgina següent)

Les parròquies d'Algaida, Montuïri i Porreres projecten activitats conjuntes

(Ve de la pàgina anterior)

dedicam tot un dia a la programació, revisió i convivència. Fins i tot a cada rectoria hi tenim un llit per quedar-hi a romandre.

—¿Participen o participaran els seglars d'aquesta "solidaritat"?

—Una representació dels distints Consells ha participat en l'elaboració del mateix programa, i entre tots procuram dur-lo a terme i revisar-lo periòdicament.

—¿Com creis que ha repercutit d'alguna manera dins les parròquies?

—Podem distingir tres sectors: un primer grup ample que ni se n'ha temut, malgrat haver rebut la programació enviada a cada casa; un segon grup més acostat ha sentit campanes i ha notat un intercanvi més intens i una unitat de criteris; finalment un tercer grup compromès anima, participa i és protagonista d'aquesta solidaritat.

—¿Cap a on orientau la vostra tasca?

—La nostra intenció és donar a conèixer el missatge de Jesús i viure'l amb els altres. Per això un dels nostres primers objectius és aconseguir que els cristians laics prenguin cada vegada més les missions.

—Fa dos anys que us iniciàreu. ¿Què heu aconseguit?

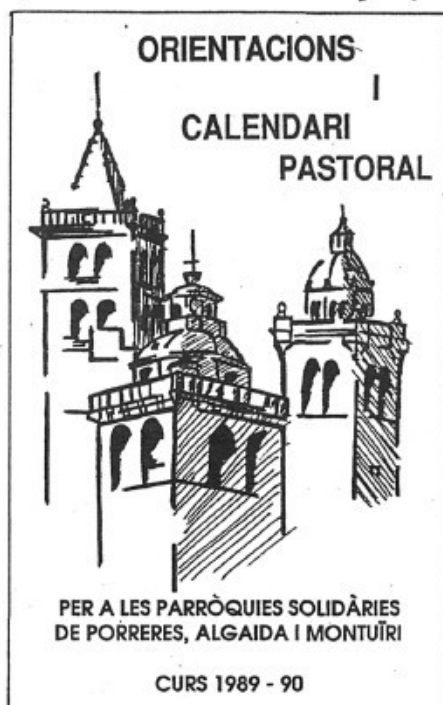
—Creim que per una banda ha quedat suficientment clar a les respostes anteriors. Per altra part consideram que és la mateixa gent de les nostres parròquies la qui ho ha de descobrir i valorar.

—¿Què considerau més positiu?

—A nivell de capellans, el sentir-nos acompanyats i recolzats; a nivell de laics, una major obertura de les comunitats, esquivant el perill de quedar estancades dins el seu redol.

—Aleshores i veient tants de caires positius, ¿per què, dins la diòcesi, no hi ha més equips com el vostre?

—Voluntat i ganes no en manquen, per part del Sr. Bisbe i del Consell Episcopal. La dificultat està en la mentalitat i circumstàncies (d'edat, família...) de molts de capellans. Així i tot, esperam que en vagin sorgint en el futur.

Suggestiva portada del calendari pastoral d'aquest curs. La conjunció dels tres campanars suposa l'expressió d'unitat i de coincidència.

—És molt possible que a vegades, a l'hora de prendre decisions, no estigüeu tots quatre d'acord. Llavors, ¿què feis?

—Les deixam reposar perquè madurin un poc més, i normalment solem arribar a un consens que ens permet tirar endavant.

—¿Alguna vegada heu dit: "Si no ho

PRINCIPALS OBJECTIUS

Treball pastoral conjunt
Animar la convivència
Programar i revisar
tasques pastorals

vols fer a la teva parròquia, jo ho faré a la meua"?

—És normal que qualche pic es doni aquest cas, tenint en compte que cadascú té la seva manera d'esser i de pensar, i que les circumstàncies de cada poble són diferents. No obstant, en aquelles coses que són essencials solem estar d'acord.

—Tot just, fa dos anys, partíreu com experiència. ¿Quin temps durarà?

—Experiència ho hem d'entendre en el sentit que és una cosa nova, però no com una cosa provisional. Per tant les perspectives són de seguir endavant, i més a mesura que ens anam consolidat.

—Ja per acabar, ¿què aconsellaríeu, després d'aquests dos anys, als rectors de les parròquies "unitàries"?

—Nosaltres no som qui per donar consells a ningú. Només podem dir que consideram aquesta experiència ben vàlida per a nosaltres.

Onofre Arbona

Eleccions a Corts Generals 1989

Els resultats de Montuïri

Les eleccions a Corts Generals 1989 celebrades el 29 d'octubre tengueren a Montuïri un ressò semblant a les dues convocatòries anteriors, ja que enguany d'un cens electoral de 1851 persones n'acudiren a les urnes 1365, la qual cosa suposa un 73'7 per cent del cens i la disminució del nombre de vots s'ha d'atribuir a la baixada del cens electoral.

Els quatre partits polítics que obtingueren més vots a Montuïri foren el P.P. amb 601, el P.S.O.E., 426, el P.S.M. 110 i el C.D.S. 90.

Perquè el lector pugui veure la variació del vot dels montuïrers a les tres darreres eleccions a Corts Generals, referits al Congrés de Diputats, oferim el següent quadre estadístic del nostre poble:

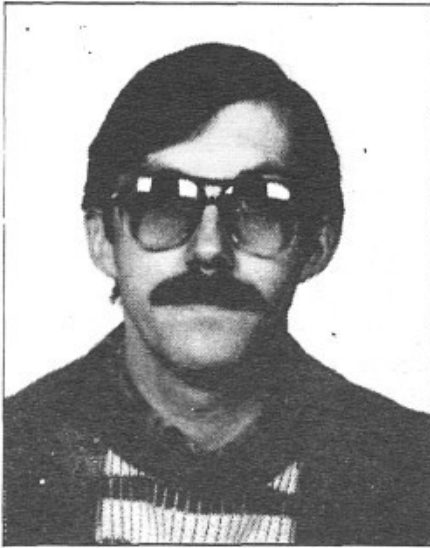
Partits	1982	1986	1989
PP	545	630	601
PSOE	519	502	426
PSM	165	135	110
CDS	43	90	90
UCD	149		
PRD		63	
Comunistes	13	7	19
Altres			43
Total vots	1434	1427	1365
Cens	1746	1922	1851
Percentatge	81'2	74'4	73'7

Referent al Senat, els quatre candidats que a Montuïri obtingueren més vots foren: Simó Pere Barceló Vadell, Joaquim Cotoner Goyeneche, Antoni Garcias Coll i Maria Terrades Pellicer.

Naturalment, a les eleccions municipals, el resultat i la direcció del vot no forçosament han de ser els mateixos. El temps ho dirà.

Yves Hennechart Brum

Pel setembre passat guanyà el segon premi de "Brisas"

—¿Pots descriure la fotografia que vares presentar?

—Es una fotografia feta a l'albufera de Muro o Alcúdia, a la part de "Ses Puntetes", on hi ha molt de canyet; i era un dia que es preparava una tempesta d'aquestes elèctriques: hi havia uns jocs de núvols i llum molt bonics. Realment és una imatge bastant típica de l'albufera que per ventura no està molt vista, perquè estam acostumats a veure els canals, i això és la part més seva.

—¿Què és el que més t'agrada fotografiar?

—M'he especialitzat en la fotografia de la naturelesa, m'agrada fotografiar

**Un gran aficionat a la fotografia de la naturelesa
Ha publicat fotos a revistes d'aquí i de Catalunya
i ha obtingut una dotzena de premis**

Aficionat des de fa molt de temps a la fotografia, Yves Hennechart Brum, de 38 anys, ja en fa sis que viu a Mallorca. Casat amb una montuïrera, normalment ve al poble els caps de setmana. El seu "hobby" l'ha duit a guanyar distints premis d'entre els que cal destacar el segon de "Brisas", pel setembre passat.

Es per això i per tenir una noció de certs caires relacionats amb la fotografia, que volguérem entrevistar-lo.

—¿D'on va néixer l'afició a la fotografia?

—Cal dir que jo vaig estudiar d'ornitòleg, i el primer de tot el que t'ensenya aquesta professió és l'observació; i jo crec que va ésser un dels motius que va incentivar, per dir-ho de qualque manera, a congelar les imatges.

—¿Què ha suposat per a tu aquest premi?

—Aquest segon premi m'ha causat una satisfacció, lògicament. I més que satisfacció és veure que encara es valora el que és fotografia clàssica; és a dir, jo em dedic a un tipus de fotografia molt convencional, per ventura, perquè amb la fotografia no faig combinacions ni trucatges.

animals mamífers i altres. També m'agrada la botànica i per això també fotografii plantes i paisatges. Últimament també m'agrada fotografiar vestigis arquitectònics, talaiots, l'arquitectura rural, ja sien sínies, sitges, pous, forns de calç...

—¿Com vares decidir-te a presentar-te?

—Jo som col·laborador de "Brisas", amb una biòloga, que tenia una pàgina de naturelesa i es pot dir que li ajudava amb les fotografies i peus de pàgina. I com que aquest concurs està obert a tothom, ja sia aficionat o professional, llavors vaig decidir de presentar-me amb dues o tres fotos, i vaig tenir la sort de guanyar el segon premi.

—¿Què cal utilitzar per fer una bona foto?

—Crec que una màquina fotogràfica "reflex", és a dir, qualsevol a la que li puguis posar l'objectiu que vulguis, no importa que sia de les millors. Així pots fer meravelloses fotos.

—¿Han d'ésser experts per fer una bona foto?

—Qualsevol persona que tengui un poc de sensibilitat o un poc d'imagina-

ció, pot fotografiar el que veu, el que li agradaria que sortís. Lògicament hi ha una tècnica dins la fotografia, és a dir, s'ha de saber el funcionament de totes les coses que la màquina fotogràfica pot fer, aleshores tu et pots millorar. En resum: han de tenir un poc de gust, han de saber jugar amb la llum i saber exactament el que vols fotografiar. I lògicament, saber el funcionament de la màquina.

—¿Es una afició molt cara?

—Crec que realment, sí; sobretot a Espanya. Aquí els revelats vertaderament són cars en comparació a altres països, com pot ser Anglaterra, França o Estats Units.

—¿Fa molt de temps que et dediques a fer fotografies?

—Crec que fa uns tretze o catorze anys.

—Fer fotos, ¿què és per a tu: un "hobby" o una feina?

—No és la meua feina, realment crec que si estigués obligat a guanyar-me la vida amb la fotografia perdria una part del seu encant, perquè a vegades quan fas una sortida, és en aquell moment que faries una foto, però no per obligació a una cosa determinada; llavors seria una foto molt convencional.

—Pel que dius, fer fotos és per a tu un entreteniment que possiblement relaciones amb els teus estudis d'ornitologia, o sia tractat de les aus. Aquesta curolla, ¿et dóna compensacions?

—Compensacions econòmiques, crec que no, a no ser que tenguis un estudi fotogràfic i estiguis ben introduït dins el mercat; ara com aficionat crec que realment és una satisfacció el captar unes imatges així com tu més o manco voldries, crec que realment gastes molt més que guanyes.

—¿Has guanyat més premis?

—Crec que tenc una dotzena de premis i n'hi ha un guanyat amb una fotografia del poble de Montuïri: vaig fer segon a nivell nacional. Després els altres són a nivell regional, com pot

S'HA DIT QUE...

... per les verges un ja no sap si felicitar o no ses al.lotes. N'hi ha que si les dius "Molts d'anys", s'ofenen.

—oOo—

... es que sí se pot felicitar és sa gent de sa Tercera Edat. Tant si són verges com viudos, casades com fadrines, no se perden mai sa bunyolada. Què Déu els conservi sa gana i es bon humor!

—OOo—

... ses eleccions d'ara han perdut tota sa gràcia i encant amb això de ses enquestes d'opinió. Abans d'anar a votar ja se saben per endavant es resultats. Lo bo es que solen endevinar!

—OOo—

... un divendres a vespre a Can Pieres un home casat s'aixecà de sa taula quan jugava a truc. Pujà damunt una cadira i retardà es rellotge mitja hora. Quan li demanaren explicacions digué: "És que sa meva dona m'ha dit que havia d'arribar a ca nostra abans de les dotze i mitja". En aquell moment hi mancaven cinc minuts, però ell encara no havia acabat es truc.

—oOo—

... "m'he menjat dotze forats", digué un. ¿Com t'has arreglat?, li preguntaren. "M'he empassolat dotze bunyols i no podia tirar es forat".

—oOo—

... es mitings de sa passada campanya electoral han estat de lo més fred, apàtic, "light", fat i amorf. Ho digué un que no havia anat a cap.

—oOo—

... esdevingué un fet deplorable i infantil s'espectacle que oferiren dues persones aferrant cartells des PSOE i des PP a Plaça moments abans de tancar-se sa propaganda electoral. Mentre un acabava d'aferrar es seu, s'altre li enteferrava damunt; i després es primer féu lo mateix, i s'altre també i així continuaren fins que se cansaren.

—oOo—

... es dia de ses eleccions molta gent se prengutava: per què se joventut anà tant poc a votar? ¿Què passa?, deien uns. Es migdia altres els excusaven "perquè es vespre abans havien anat a "S'Eixam i tenien son. ¿I s'horabaixa? Ah.

EN XERRIM

DOS DITS DE SENY

"Tants de caps, tants de barrets", diu la filosofia popular. I quan els diferents caps no es posen d'acord, tothom "tira per son vent".

No anam a discutir qui en té la culpa, perquè "la culpa és lletja i ningú la vol", però és difícil explicar com és possible que la Creu Roja i la Seguretat Social acudissin a demanar sang als donants de Montuiri amb dos dies de diferència: uns el dilluns 23 d'octubre i els altres el dimecres, 25.

Hi ha gent tan altruista que s'apunta a tot, en contrast amb moltes persones egoistes que només s'apunten a rebre ajuda dels altres. És una llàstima que els qui es senten generosos i són capaços de col·laborar amb les dues entitats es sentissin frustrats. Com que "tot té remei fora la mort", i "parlant clar s'entenen", esperam que a través del diàleg s'arribi a un acord. Tant els donants com els beneficiaris hi sortiran guanyant.

GUÀRDIA CIVIL

S'embla que els efectius de la Guàrdia Civil de Montuiri per diferents raons entre les que no hi manca la falta de seguretat i condicions del quarter que tenien a la vila, han estat traslladats al veí poble d'Algaida.

Per aquest motiu, a partir d'ara la vigilància de la zona serà coordinada des d'Algaida i per a solucionar problemes de caràcter burocràtic els interessats hauran d'acudir a les oficines de l'Ajuntament del nostre poble.

Amb aquest replantejament, segons ens comentava el batle, "s'hi haurà guanyat molt, perquè ara hi ha un servici permanent de la Guàrdia Civil que recorre el poble i el terme. El motiu és —continua dient-nos el batle— perquè han disminuït alguns serveis, com el de quarter i oficines, i així disposen de més personal".

Els dilluns i els divendres, de 11 a 13 hores, a una de les dependències de la casa de la vila s'hi pot acudir per a qualsevol assumpte relacionat amb la Guàrdia Civil, com també a qualsevol hora es pot telefonar al 66 51 05 i per a urgències al 29 50 50.

N'ives en el moment de rebre el segon premi de la revista "Brisas"

esser un a Palma, en el G.O.B., etc. Després el que també he fet és publicar fotos a revistes d'aquí i de Catalunya, fins i tot.

—¿Voldries afegir qualque cosa més?

—Només voldria dir que totes les fotografies que faig és per mirar de sensibilitzar la gent amb el gran tresor que tenim a l'illa.

Ma. Antònia

L'AJUNTAMENT INFORMA

Resum de les actes de les dues darreres sessions del Consistori

SESSIÓ DEL 29 DE SETEMBRE

SORTEIG PER A LES MESES ELECTORALS

Per formar part de les meses electorals, la Corporació va sortejar els membres que les havien de constituir.

LIQUIDACIÓ - RECAUDACIÓ

Es va aprovar la liquidació provisional de la recaudació municipal segons el següent detall:

	Recaudat	Pendent
Circulació i arbitris	388.279	400.318
D'anys anteriors	734.379	3.403.737
Règim agrari	25.650	115.399
Totals	1.148.308	3.919.454

PADRONS DE CONTRIBUENTS I COBRANÇA D'IMPOSTS MUNICIPALS

Després d'haver examinat els padrons de contribuents així com es ressenyen seguidament, s'acordà posar-los a cobrança en període voluntari des del 15 al 31 d'octubre.

Ingressos directes	371.132
Contribució urbana	11.435.920
Contribució rústica	436.704
Llicència fiscal (total)	2.546.229
Càmara Propietat Urbana	658.630
Règim especial agrari	2.905.826
Total 1989	18.354.441
Pendent d'anys anteriors	3.919.454
TOTAL	22.273.895

PRECS I PREGUNTES

Mas Martorell en nom del PSM sollicita novament que es presenti l'estat de comptes de "Sa Fira-1988".

Miralles Pizà demana i prega que a la pròxima sessió es presenti l'estat de comptes de les festes patronals i demana que es torni la fiança a alguns equips de "futbito" i que es facilitin les bases del campionat.

Ferrer Mora, regidor d'esports, manifesta que no es torna la fiança a aquells equips que no han complit les normes del campionat.

SESSIÓ DE L'11 D'OCTUBRE DE 1989

MODIFICACIÓ DE CRÈDITS

La Corporació, amb l'abstenció del vot dels dos regidors del PSM i el favorable dels restants, va aprovar l'expedient de modificació de crèdits en el pressupost municipal de 1989 de la següent manera:

Crèdits en augment:

Despeses d'oficina	100.000
Subministre Gas i Elec.	100.000
Contractes prest. serveis	500.000
Quotes a la Mancomunitat	250.000
Planta depuradora	2.800.000
Edificis usos sanitaris	200.000
Total pessetes	3.950.000

Finançació

Constr.Res.3a.Edat (baixa)	2.000.000
Adquis.zona esportiva "	1.000.000
Remanent en tresoreria	950.000
Total finançació	3.950.000

CONTRACTACIÓ D'OBRES

Per haver d'estar contractades inexcusablement abans del 31-12-89 les obres incloses en el Pla d'obres i Serveis de 1989, la Corporació per unanimitat acordà aprovar el plec de condicions per a la contractació directa, segons els projectes aprovats en el seu dia, de les

obres de "Construcció d'edifici per a usos sanitaris", "Conducció d'aigües residuals a un sol punt d'abocada" i "Pavimentació asfàltica del camí de Ses Rotes". I consultar, almanco, a tres empreses capacitades per a l'execució de les obres i fixar amb la seleccionada el preu just del contracte.

CONTRIBUCIONS ESPECIALS

Per poder executar les obres "Conducció d'aigües residuals a un sol punt d'abocada" la Corporació va aprovar la imposició de contribucions especials per a la seva finançació.

L'import de l'obra puja 18.525.928 pessetes, de les quals la Corporació n'ha de suportar 4.631.482. D'aquestes, el 80 per cent, que pugen 3.705.185 pessetes, es repartiran entre els beneficiaris de l'obra, proporcionalment al valor cadastral dels bens immobles afectats.

LLICÈNCIA PER ASSUMPTES PROPIS

Per unanimitat, la Corporació va acordar concedir a la funcionària Maria Mayol Gomila llicència per assumptes propis, de tres mesos de durada, des del dia 15 d'octubre passat, amb els efectes legalment establerts.

La fira del poble

Enguany, com els darrers anys, el primer diumenge de desembre, dia 3, celebrarem la ja tradicional Fira, dins el marc de la qual també tindrà lloc del "XI Fira de Sa Perdiu".

**L'AJUNTAMENT CONVIDA TOT EL POBLE
A PARTICIPAR-HI**

BUNYOLADES

Amb motiu de la festa de Les Verges, en el local jove hi hagué una bunyolada a la que hi participaren molts de joves i practicament tota l'al·lotea del poble. 22 quilos se'n distribuïren, quantitat que equival a un parell de mils de bunyols.

La mateixa cosa podem dir de la Tercera Edat: com cada any feren la seva bunyolada que va anar de lo més animada. No hi mancà tampoc el bon humor ni l'orquestra que animà de bon de veres la festa.

BIBLIOTECA MUNICIPAL

Des del passat mes d'octubre i fins que es torni adoptar l'horari d'estiu, la Biblioteca Municipal romandrà oberta al públic cada dia, de dilluns a divendres, de les 5 a les 8 de l'horabaixa i els dissabtes de 10 a 13 hores.

NOMENAMENT

El montuïrer i ex-redactor de BONA PAU, Miquel Martorell Fullana, fins ara Professor de BUP de l'Institut de Lluçmajor, ha esta nomenat coordinador a Manacor i la seva zona del "Projecte Atenea". A més de supervisor, la seva tasca és la d'organitzar curssets i activitats relacionades amb l'ensenyament de la informàtica. Enhorabona!

TERCERA EDAT

Quasi una trentena de persones de Montuïri participaren del 15 al 21 del mes passat a l'excursió "Ruta de las Tres Naciones" (Espanya, Andorra, França). Dia 25, en una excursió a "El Dorado", a Magaluf, una seixantena ompliren un autocar. Allà gaudiren de bon de veres. També el 2, 3 i 4 d'aquest mes, un grup petit haurà participat en el Congrés Internacional de la Tercera Edat celebrat a Ciutat.

LA FIRA D'ENGUANY

El proper dia 3 de desembre, diumenge, es tornarà celebrar la fira de Montuïri com ja ve essent tradicional aquests darrers anys. També, i coincidint amb la fira normal, se celebrarà la "XI Fira de Sa Perdiu".

Al no disposar del programa, no podem oferir, al tancar aquesta edició, més notícies.

SANTA CECÍLIA

Respecte a la festivitat de Santa Cecília podem avançar que el dissabte vespre, dia 25, l'Escola de Música, a l'església, oferirà un concert, i l'endemà totes les entitats musicals del poble es reuniran a l'església a la missa de les onze i mitja on cantarà la Coral "Montlliri" i a l'acabament la Banda oferirà algunes peces.

Al migdia s'asseuran tots plegats a la taula per celebrar-ho com pertoca.

Amb molta freqüència la gent de la tercera edat gaudeix de bauxes, excursions, festes, balls... com aquest que improvisaren després del tiberi, el passat 23 de maig, en el restaurant "Brasilía", amb motiu del V Aniversari de l'Associació a Montuïri

L'evolució dels transports a Mallorca

A mitjan segle passat s'establí el servei de passatgers atès per diligències

Les que sortien de Felanitx i Manacor tenien parada a Montuïri i aquí canviaven les mules

La xarxa viària mallorquina era extremadament deficitària fa cinc-cents anys, tant és així que quan un ha de considerar l'evolució dels transports i les comunicacions, cal pensar l'estat en què es trobaven els camins que enllaçaven les distintes poblacions illenques. Aleshores es pagava la gent perquè cadascú arranjàs els camins de davant a seva o les seves finques. Més envant, ja en els segles XVII, XVIII i part del XIX,

de Mallorca l'any 1783 (2), es va aprovar un projecte de recomposició dels camins de carro i dels de ferradura de l'illa. També es troben diferents llibres d'autors estrangers d'aquesta època (3) posant de relleu les incomoditats que s'havien de patir amb els carruatges que transitaven pels camins d'aquell temps, degut al deficient estat de les vies de comunicació i al pobre desenvolupament tècnic dels mitjans de

anaven a peu i els més poderosos amb sumptuosos i relluents vehicles, i enmig els qui podien pagar els pocs reals que valia anar a Ciutat amb diligència.

EL TRANSPORT PÚBLIC

Abans d'entrar en aquesta centúria (4) aparegueren els òmnibus, carruatges amb caixa molt parecuda a la dels tramvies, encara que de rodes de carro, i el 1891, els tramvies dins Ciutat per a l'ús públic, de carril i amb tracció de sang: era el tramvia de mules.

A la meitat del segle passat, aproximadament, s'establí el servei de viatgers, dues o tres vegades per setmana, entre Ciutat i la part forana (Inca, Manacor, Andratx i Lluçmajor) atesos per tartanes, diligències o galeres. Per cert que la que unia Manacor amb Ciutat s'aturava a Montuïri, concretament a "Can Tevet"; on es canviaven les bèsties. D'això encara se'n recorden les persones de més edat del poble.

Pocs anys més tard, d'Artà sortia un carretó o diligència setmanal que partia d'allà els dilluns matí i arribava a Ciutat

també el matí, però del dia següent. Els dimecres tornava cap Artà per arribar allà els dijous. Alguns anys més tard en sortia també un altre d'allà mateix i encara que a Manacor feia canvi de caruatge, invertia igualment un dia en el viatge. El que sortia de Felanitx —ja era l'any 1865— tenia parada a Porreres, Montuïri i Algaida. Uns i altres, excepte el d'Artà sortien de Ciutat generalment a les 2 de l'horabaixa a fi de tornar esser al punt de partida a primeres hores de la matinada següent. Se seguia aquest horari amb la finalitat de poder realitzar l'anada i tornada en un sol dia. La parada a Ciutat era a la "Porta de Sant Antoni". La seva velocitat oscil·lava entre 7 i 10 quilòmetres per hora. I el preu d'un viatge Montuïri-Palma a la darrerria del segle passat possiblement costava 1'25 ptes.

Aquests carruatges tenien poca estabilitat. En certa ocasió, quan la diligència d'Inca-Manacor pretenia travessar el torrent de Son Bordils, la força de l'aigua baté el dèbil vehicle i es perdé la valuosa valisa (5).

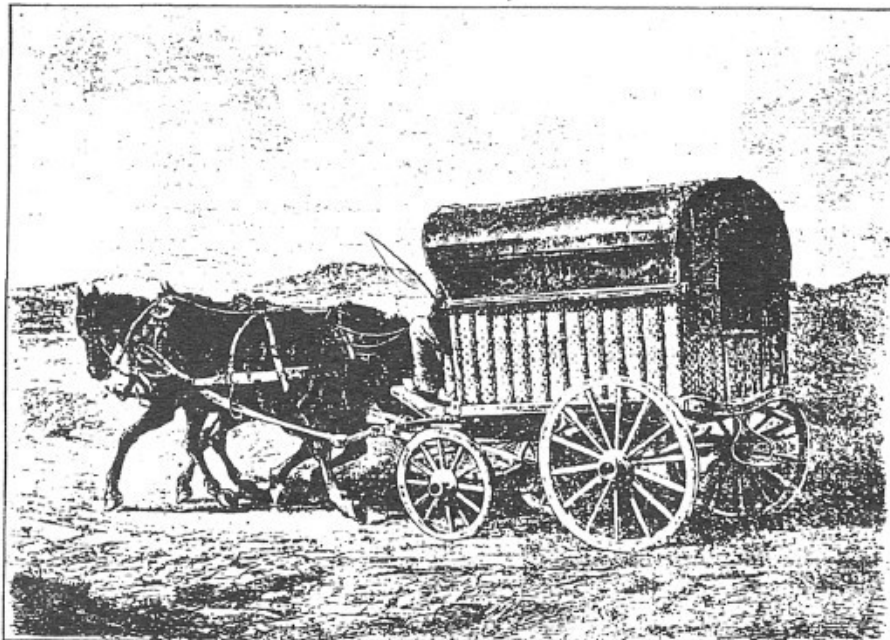
Però la posada en funcionament del popular "Tren des Pla" va suposar un

cop molt fort, un avanç amb la seva explotació. L'any 1875, amb l'establiment del ferrocarril, rompé tots els esquemes de les comunicacions interiors i la possibilitat de disposar d'un mitjà ràpid i de gran capacitat; si bé la línia de Felanitx, amb estació a Montuïri, no s'inaugurà fins el 1897 (6) i la de Santanyí, el 1917.

COMENÇAMENTS DEL SEGLE XX

En resum es pot concloure dient que durant el segle XIX es varen produir importants millores en els distintes mitjans de transport, tant pel que respecta a la tecnologia com a la infraestructura i organització. El transport

(Continua a la pàgina següent)

Galereta de finals del segle passat

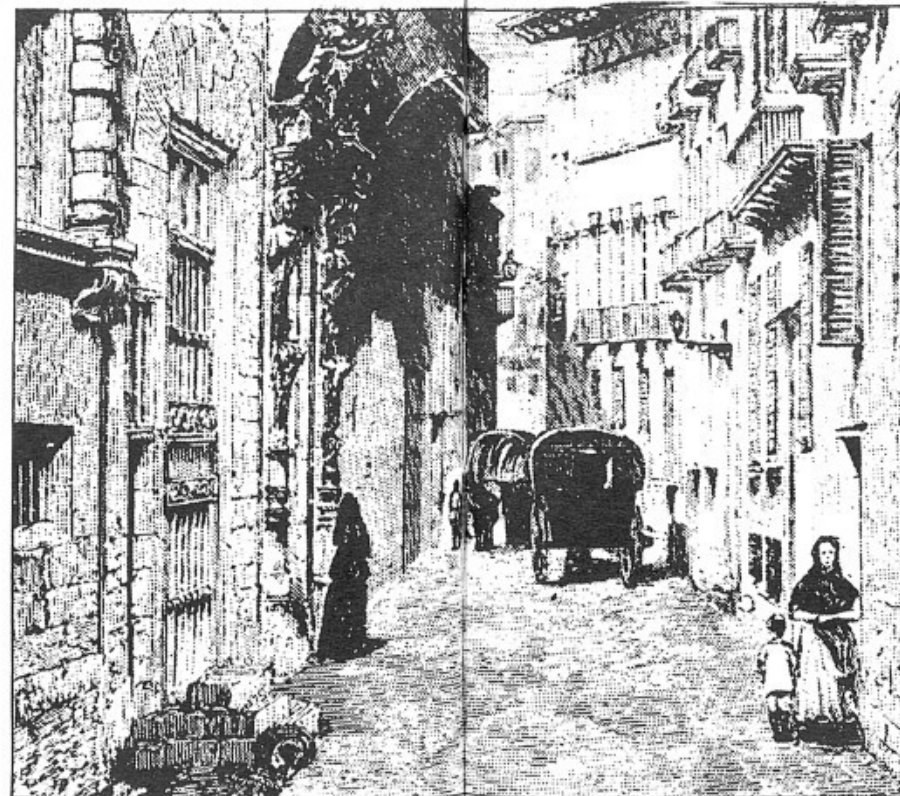
degut a la necessitat d'adobar els camins i a la manca de doblers per part de l'Administració, l'any 1814 (1) es va assenyalar la voluntat de cada família per a contribuir amb un jornal anual, els homes, i dos els al.lots i les dones, dins el propi terme municipal; això en èpoques en què les feines del camp fossin mínimes (juliol, agost i part de setembre). Al mateix temps, els veïns que fossin propietaris de carros o bestiar havien de contribuir amb un altre jornal, si bé les mans blanques de certs grups socials afavorits quedaven exceptuades de posar-hi call a canvi del pagament equivalent a aquell jornal.

Poc a poc es va veure la importància que tenien les comunicacions de cara al desenvolupament econòmic del país, motiu pel qual un any abans que el Cardenal Despuig cartografiàs el seu mapa

transport de principis del segle XVIII.

MITJANS DE TRANSPORT

Podríem parlar també dels carros de parell (estirats per dues mules o animals de tir), dels carros de tragi (traguers de garrot, sense rodes), dels carros de roda plena (sense radis) utilitzats per al camp o mercaderies. Uns i altres feien malbé el pis de les ja deteriorades vies de comunicació. I a la segona meitat del segle XIX es veuen ja molts de carros de dues rodes, de radis, estirats per una bèstia, amb parabandes d'ullastre i braços pintats generalment de blau o de negre, dels quals encara en queda qualcun al nostre poble. I també els carruatges d'època, sols utilitzats per persones de prestigi social, emprats repetides vegades més per a fer ostentació del seu poder econòmic que per verdadera necessitat. Els més pobres

Algunes galeres circulant pel centre de Ciutat quan encara no hi havia cotxes

Antoni Cerdà Miralles

El primer xofer de passatgers amb cotxe, a Montuïri

Per completar el reportatge sobre el transport de viatgers volguérem mantenir una xerradeta amb l'amo En Toni Cerdà Miralles, de 81 anys, possiblement el primer xofer de passatgers que realitzava el trajecte Montuïri - Palma, d'anada i tornada, ja pels anys trenta. Avui l'amo En Toni és el xofer més vell de Montuïri.

—Quin va ésser el primer transport de persones que vau veure a Montuïri?

—El primer que vaig veure era un camió de Porreres, de roda plena. Després en dugueren un a Montuïri, també de roda plena, que era de la Guerra Europea.

—I diligències amb cavalls, ¿no en vau veure?

—No; a Montuïri no n'hi havia, però a Algaida sí que n'hi havia una que anava d'Algaida a Ciutat.

—Tenim entès que éreu un xofer. ¿Podríeu dir-nos com anava el transport en aquell temps?

—Primer, a l'any 31, vaig tenir un cotxe de servei per llogar; llavors vaig comprar, amb un soci, el camió de transport. Això era a l'any 33.

—¿Hi cabia molta gent dins el camió?

—Era de vint places.

—¿Què valia, més o manco, el passatge de Montuïri a Palma?

—Per anar, 1'75 i per anar i venir, dues pessetes.

—¿Fèieu més trajectes?

—No; només Montuïri - Palma.

—¿Empràveu molt de temps per anar a Ciutat?

—Com que les carreteres no estaven asfaltades, no podíem passar els 30 quilòmetres per hora. Naturalment empràvem molt més temps que ara, que estan asfaltades.

—¿Quin carnet necessitàveu per conduir un camió?

—Necessitàvem el carnet de primera, si el camió era de vint places; i si en tenia més, l'especial.

—¿Quants de viatges fèieu cada dia?

—Els dies feiners, un viatge; els dissabtes, tres.

Ma. Antònia

EL III CONCURS LITERARI

Tres interessants relats: aventures, bruixeria i viatges

TROBA L'AMOR DINS L'AVENTURA

N'Amadeus, un jove ben plantat i dels més valents i entusiastes del perill que hi havia per aquells contorns, decidí de viatjar a terres llunyanes amb vaixell.

Tot preparant el viatge, descobrí un dels mariners que sempre estava amb ell, un noi d'uns dotze o tretze anys. N'Amadeus decidí d'investigar qui era aquell noi. Passats uns dies, les seves investigacions tengueren recompensa; aquell noi era el fill del mariner. N'Amadeus sabent això anà a parlar amb dit mariner, el qual li digué:

—Oh, patró! Jo no li volia demanar, però ja que el cas ha arribat, el meu fill no té mare, ja que aquesta és morta. ¿Podria venir amb nosaltres? No ens molestaria i ajudaria.

N'Amadeus, bondadós com era, no

L'evolució dels transports a Mallorca

(Ve de la pàgina anterior)

marítim es va generalitzar amb la implantació del vapor, i el terrestre amb la presència del ferrocarril. Aquest fet es va completar als primers anys d'aquest segle: el 1900 es va matricular a Mallorca el primer cotxe de tracció mecànica, el 1912 s'inicià l'explotació del tren de Sóller i el 1916 es féu el primer trajecte Barcelona-Palma amb avió. Aleshores ja eren els inicis d'un imparable procés de l'acurçament de les distàncies, la fi de l'aïllament i una altra manera d'entendre i viure a tota Mallorca. És en aquest temps quan ja es descria el començament, l'albada d'un nou temps: el d'una vida més lleugera emmarcada dins el camp de les comunicacions (7).

Onofre Arbona

1) "Instrucció de lo que debe observarse en la recomposició de los caminos de la isla de Mallorca".

2) Primer document gràfic important per a analitzar la difusió de la xarxa integral de carreteres de l'illa.

3) De l'Arxiduc, de Gaston Vuillier, de Grasset, de George Sand... entre d'altres.

4) Entre 1890 i 1900.

5) "Diario de Palma", 21 maig 1863.

6) Cfr. BONA PAU n. 428 d'octubre de 1988.

7) La majoria de dades d'aquest article foren extrets d'uns altres de Pere J. Brunet ("Lluç" n. 712 de Nov.-Des. de 1983 i "Estudis Balearics" n. 15 de desembre de 1984).

Trescar, viatges, aventures... han estat sempre al·licients per als joves i a lots.

es pogué negar.

Les setmanes passaren i arribà el dia en què hagueren de partir i anar mar endins.

Passaren moltes setmanes abans que el vigia pogués dir la famosa frase "terra a la vista!" De seguida començà el desembarc: uns quants mariners quedaren al vaixell i els altres, juntament amb el patró, Amadeus, baixaren a terra. Tot d'una que començaren a travessar l'illa sentiren molts i diversos cants d'ocells. El primer que varen veure va ser un ocell semblant a un lloro, però a diferència d'aquest, no tenia més colors. Tot seguit veieren un camí que seguiren. Havent fet una hora de camí, més o manco, arribaren a un petit poble, on pogueren veure que es feien els preparatius per a una festa. Això era el que es pensaren en un principi, però més tard pogueren veure que es tractava del sacrifici d'una noia molt bonica. N'Amadeus, quan la va veure quedà prendat de la seva bellesa i completament enamorat. Així que decidí de salvar-la. D'immediat pensà detingudament un pla i tot seguit ho explicà als seus companys, els mariners. Ells no hi trobaren cap inconvenient, així que començaren a posar el seu pla en marxa:

Començaren per fer uns dispars a l'aire. Els nadius d'aquella illa, esvoltats pels dispars, s'amagaren cuita-corrents.

Així, doncs, no hi hagué cap problema per salvar la noia i fugir sense mirar enrera fins que arribaren a la nau; i tornaren cap a ca seva el més aviat que els fou possible.

Abans d'arribar a terra hagueren de passar unes setmanes durant les quals la noia s'enamorà d'Amadeus. Així que es casaren tan aviat com tocaren terra, com aquell que diu: "I encara deuen viure contant els seus nêts les seves aventures"

Antònia Ribas Cerdà - 8è.

UN PETIT VIATGE

Estàvem nervioses, havíem de sortir de les Balears.

Vàrem partir de Montuïri a les 10 h. i a primera hora de l'horabaixa arribàvem al nostre destí: Galícia.

Ja ens esperaven per anar a la casa allà on viuríem. Arribàrem quan el sol ja s'havia post i no teníem temps per anar segons a on. Anàrem a passejar pel poble on viuríem aquells dies: Sanjenjo.

L'endemà anàrem a visitar el zoo de Vigo i arribàrem fins a la frontera de Portugal.

Al cap de dos dies visitàrem l'illa de "La Toja". Una cosa que em va cridar l'atenció va esser una església, les parets de la qual eren cobertes de conxes de "Vieira".

Visitàrem també el llac "Castiñeira", en el qual hi ha ànneres que es passegen; i a uns dos-cents metres del llac hi ha unes gàbies on estan tancats una dotzena de cérvols.

Poguérem veure una "mejillonera" i la catedral de Santiago de Compostela.

Però la setmana va passar molt aviat. No ens adonàrem i ja haguérem de tornar al nostre poble natal, Montuïri.

Antònia Miralles Martorell - 8è.

EN MIQUEL SALVA ELS SEUS PARES

En Miquel era un jove d'uns devuit anys, molt valent, simpàtic i ben plan-

(Continua a la pàgina següent)

(Ve de la pàgina anterior)

tat, tot un exemple de noi. Vivia amb els seus padrins a una caseta situada a la vora del bosc. Els seus pares, quan ell era petit, se n'havien anat al bosc de la malvada bruixa "Otitis" i mai més no se n'havia sabut res més d'ells.

En Miquel un dia es va armar de valor i va dir als seus avis que se n'anava a buscar els seus pares. Aquells s'hi negaven, però en Miquel els va dir que ja estava decidit i que no el farien canviar.

L'endemà, a trenc d'alba, es va aixecar, va agafar un cistell amb provisions, es va despedir dels avis i ja es partit cap al bosc de la bruixa, que es trobava darrera les muntanyes que es destriaven des de ca seva. Pel camí es va fer de nit, i com que estava a la vora d'un poblet, es va quedar a romandre a casa d'un amic seu, que vivia allà. El seu amic, quan el va veure, quasi l'estrangulà, abraçant-lo.

Quan se sentí el cant del primer gall, es a dir, quan despuntà el dia, en Miquel s'aixecà, va donar les gràcies al seu amic per haver-li deixat passat la nit a ca seva i va seguir el seu camí. "Camina, caminaràs i cap anvant te faràs", en Miquel va arribar al bosc de la bruixa. Feia por entrar-hi, però no era qüestió de tornar enrera, i així és que es va endinsar fins al més profund del bosc. La nit arribà i en Miquel va encendre foc i s'adormí. Els primers raigs de sol el van despertar, va fer un parell d'estiraments. Després va tapar la cendra del foc i seguí cercant els seus pares. Quan devien ésser prop de les onze distingí una caseta d'entre els arbres. S'hi acostà i des de la finestra pogué veure una dona vella amb una pell ruada que feia ganxet. La dona va tocar un xiulet i com per art de màgia aparegueren un home i una dona. Eren els seus pares. En Miquel ja no cabia dins la seva pell d'alegria. Es veia que aquella bruixa els havia embuixat.

En Miquel, sense pensar-s'ho dues vegades agafà una destal que hi havia per allà i aprofità que la bruixa estava amb el cap allargat sobre la taula, i d'un cop sec li tallà el cap. Féu via a agafar el xiulet i el trencà. Tot just va estar acabat de trencar, el seu pare i la seva mare se li aferraren i l'ompliren de petons i tots tres més feliços que unes pasqües se n'anaren cap a ca seva.

Petra Lladó Pocoví - 8è.

EDUCACIÓ D'ADULTS

Les classes dels cursos d'adults de la Mancomunitat del Pla de Mallorca s'han tomat reanudar a Montuïri, si bé la matrícula continua oberta.

Els cursos que s'ofereixen són els següents:

ALFABETITZACIÓ: Dilluns i divendres, de 5 a 7.

PREPARATORI: Dilluns, dimecres i divendres, de 5 a 7.

GRADUAT ESCOLAR: Dilluns i dimecres de 7 a 9 i divendres de 6 a 7 i de 8 a 9.

ANGLÈS: Dimarts i dijous de 8'30 a 10.

FOTOGRAFIA: Dimecres de 6 a 7.

MALLORCA I LA SEVA HISTÒRIA: Dimecres de 9 a 10 i divendres de 7 a 8.

Els professors que donen les classes són: Na Petra Cubells, n'Antònia Castelló i en Joan Matemales.

Tots aquests cursos estan subvencionats pel Ministeri d'Educació i Ciència, Ajuntaments de la Mancomunitat d'Es Pla de Mallorca, Conselleria de Cultura, Educació i Esports i INEM.

XVII CONCURS DE "VILLANCICOS" Porto Cristo - 1989

Fins dia 25 d'aquest mes es poden inscriure per participar a dit concurs. Tant s'hi poden presentar individualment (totes les edats) com en grup. Les eliminatòries seran els dies 1, 8 i 15 de desembre i la final, el 22. La quantitat total de premis arriba al milió de ptes.

CORREDURIA DE SEGUROS

GOMILA S.A.

MONTUÏRI: Jaume II, 4 Tel. 64 60 43
PALMA: Pasaje Sta. Catalina de Siena, 2, Entlo. 2 C Tel. 72 27 36
MANACOR: Pl. Ramón Llull, 22 Tel. 55 13 56

PRECIOS SELECCION CONDUCTORES

MAYO 89

MARCA: S.S.D.-R.C.-R.D.-OCUP.

Citroen AX TRE24.907'-
Citroen BX 16 TRS.28.967'-
Citroen BX 19 GT.28.967'-
Citroen Visa Challenger22.783'-
Fiat 1.10022.783'-
Fiat Regata 1.300 Especial.24.907'-
Fiat Uno 4522.783'-
Fiat Uno 70 SL 5 p.24.907'-
Ford Escort CL 1.40024.907'-
Ford Escort GL 1.60028.967'-
Ford Fiesta Ghia 1.100.22.783'-
Ford Fiesta Trip 1.600 Diesel.28.967'-

MARCA: S.S.D.-R.C.-R.D.-OCUP.

Opel Corsa 1.300 SR24.907'-
Opel Kadett 1.300 City.24.907'-
Opel Kadett 1.600 SR.28.967'-
Peugeot 205 GR.24.907'-
Peugeot 205 GT.28.967'-
Peugeot 309 GL Profil.24.907'-
Peugeot 405 GR.28.967'-
Renault 11 GTS24.907'-
Renault 11 GTX28.967'-
Renault 19 GTX28.967'-
Renault 21 GTS28.967'-
Renault 5 TL22.783'-
Renault 5 TX24.907'-

CAMIONES Tara y Cargas - Transp. Propios

de 4 a 6 T.80.750'-
de 10 a 14 T.89.623'-
de 20 a 24 T.100.792'-

de 7 a 9 T.85.583'-
de 15 a 19 T.94.287'-
de 25 a 34 T.113.778'-

CICLOMOTORES:

hasta 49 c.c.10.119'-

MOTOCICLETAS:

hasta 75 c.c.14.724'-
de 150 a 300 c.c.17.107'-
de 500 a 750 c.c.33.276'-

de 75 a 150 c.c.15.654'-
de 350 a 500 c.c.24.076'-
de 750 c.c.41.007'-

TRACTORES:

Cualquier marca con remolque7.187

AUTOMOVILES: Tienen que ser de uso particular.- Mayores de 23 años casados ó de 25 solteros.- Experiencia de conducción superior a 4 años.- No haber tenido ningún siniestro culpable en el último año.

MILLORES A L'INSTITUT "MARIA A. SALVÀ" DE LLUCMAJOR

Innovació educativa

La major part dels alumnes de Montuïri quan acaben E.G.B. passen a Lluçmajor a continuar els estudis de B.U.P. o de Formació Professional.

El director del Centre de Batxillerat de la ciutat llucmajorera ha publicat un article sobre les actuals possibilitats que ofereix el seu centre envers la formació dels alumnes, del qual n'ofereim, pel seu interès, els següents paràgrafs:

Des del curs 1987-88 tres han estat les grans línies d'actuació en el camp de la innovació educativa que han sorgit a l'Institut de Batxillerat com a resultat d'una aspiració del Claustre de professors encaminada a adequar el Centre a les exigències de la societat actual. Els camps d'actuació són els següents: normalització lingüística, orientació educativa i introducció de la informàtica com recurs educatiu i com a matèria d'estudi.

NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA

Quant al procés de normalització lingüística de l'Institut en l'aspecte educatiu, el curs 1986-87 el Claustre de professors i el Consell Escolar aprovaren una "Proposta de regulació de l'ensenyament en llengua catalana a l'I.B. Maria A. Salvà de Lluçmajor" que, tramesa a les autoritats educatives competents (MEC, Govern Balear), fou aprovada per a la seva aplicació el curs 1987-88. Des de llavors l'Institut ofereix ensenyament en català de matèries com Matemàtiques, Informàtica, Ciències Naturals, Biologia, Geologia, Geografia, Història, Física i Química o Religió amb l'acceptació total dels alumnes i amb uns resultats satisfactoris, segons es pot comprovar amb les qualificacions dels nostres alumnes a les proves de selectivitat per a l'accés a la Universitat.

ORIENTACIÓ EDUCATIVA

L'Orientació Educativa, considerada tant des de la perspectiva de l'orientació de l'alumne respecte als estudis que realitza com des de la perspectiva de la futura selecció d'una carrera universitària o d'una activitat professional, és un dels reptes amb què l'ensenyament públic s'enfronta actualment. El curs 1987-88 s'encetà a l'Institut, de manera experimental, l'activitat d'un Departament d'Orientació Educativa, sota la res-

ponsabilitat de dues professores del Centre (titulades en psicologia i pedagogia).

INTRODUCCIÓ DE LA INFORMÀTICA

L'altre gran eix innovador l'ha constituït la implantació a l'Institut del Projecte Atenea, és a dir, l'assumpció per part del Centre del compromís d'introduir la Informàtica en la vida escolar quotidiana. La tasca en aquest sentit també ha estat intensa i pluridireccional. Així, des de l'aprovació ministerial i la dotació de material informàtic (curs escolar 1987-88), sota la coordinació d'un professor responsable, s'ha treballat en tres direccions, dues d'elles directament derivades del Projecte Atenea i la tercera com a iniciativa particular del Centre.

INFORMATITZACIÓ

L'altra vessant, no relacionada directament amb el Projecte Atenea, ha estat el disseny i la realització d'un pla d'informatització de la part administrativo-pedagògica i de l'administració del centre; així s'han elaborat per part de dos professors del Departament d'Informàtica, amb la col·laboració de la Junta Directiva i el Departament d'Orientació, programes de racionalització dels registres de les avaluacions, de la matrícula dels alumnes, de les actes finals, dels butlletins de notes, de la qualificació d'actituds, etc. Tota aquesta infraestructura ha convertit el Departament d'Informàtica en una peça clau de l'Institut, tant a nivell educatiu com a nivell de gestió

Lluçmajor ofereix les millors possibilitats per a la formació dels alumnes que acudeixen al seu institut

(pel que suposa d'agilització de l'aparell burocràtic). És remarcable que moltes d'aquestes activitats no haurien estat possibles sense el suport material de l'APA que ha completat les insuficients dotacions econòmiques ministerials.

AMPLIA DIMENSIÓ

Són accions totes elles d'una dimensió àmplia que, combinades amb altres iniciatives de caràter més puntual però també essencials per a un ensenyament de qualitat, busquen convertir un petit centre comarcal d'ensenyança mitjana, com és el de Lluçmajor, en un Institut que ofereix als seus alumnes les millors possibilitats cap a la seva formació. Que això sigui així és un compromís que afecta tot el professorat, però també i de manera especial, la resta dels components de la comunitat escolar: alumnes, pares i, com és obvi, les autoritats educatives. Tant de bo que l'esperit de col·laboració i de treball conjunt per a una causa comuna, l'educació dels nostres joves, presideixin ara i en el futur totes i cada una de les iniciatives que cal portar a terme.

Miquel Sbert i Garau

Joan Miralles Riera, "Porrerenc"

Fou el mestre d'obres i l'ànima de la carretera del Puig

Sols fa nou anys que moria Joan Miralles Riera "Porrerenc". És per això que molts l'hauran tractat, encara que la gent jove potser desconegui moltes de les bones qualitats d'aquest montuïrer que vertaderament "va deixar petjada" en el nostre poble.

Naixia el 17 de setembre de 1907 i acabava els seus dies l'11 de novembre de 1980. Fou un home que, segons el dir dels qui el coneixien bé, va dedicar els millors anys de la seva vida fent bé per al poble, amb el desig constant de no tenir ningú felló.

L'any 1943 ja era regidor de l'Ajuntament, encara que fins al cap de deu anys, el 12 de gener de 1953, no va ésser nomenat batle. I ho fou per renúncia de Gabriel Jordà Mateu. Exercí fins al 9 de juny del 59. Posteriorment tornà ser regidor i de bell nou, a la mort de Gaspar Oliver —18 juliol de 1974— tornà agafar les riendes del poble, tot una amb caràcter accidental, fins que l'1 d'abril següent prengué possessió com a batle de Montuïri. Finalment, el 3 de març de 1979, als 71 anys, després d'haver exercit durant prop de 30 anys, amb tota honestat, els càrrecs públics esmentats, entregà la responsabilitat de l'alcaldia a Francesc Trobat.

TASQUES PRIMORDIALS

A més de les seves tasques familiar i professional, dues foren les que l'absorbiren majoritàriament: la municipal i la parroquial.

A Montuïri se celebrà el 14 de maig de 1953 el "Dia Diocesà de l'Aspirant d'AC". El batle, "l'amo En Joan Porrerenc", rebé el bisbe Herivas i Joan Capó entre l'entusiasme dels al.lots

Pel que respecta a la labor municipal s'ha de dir que es va centrar primordialment en les obres públiques. D'aquestes mereixen destacar la urbanització de l'Avinguda i de la placeta Es Dau, la nova entrada a l'escola, la construcció de la placeta i pou d'Es Dau, l'obertura dels carrers de Santa Catalina Tomás i de les Escoles, l'eixampla del carrer d'Emili Pou, l'asfaltat del camí de Ses Rotes i de S'Avenc, la urbanització de Sa Vinyeta, l'actual il·luminació pública, l'asfaltat i millores d'altres carrers i camins de fora vila...

Quant a la labor amb la Parròquia cal destacar que a més d'ésser un home d'Acció Catòlica, va solucionar com a mestre d'obres nombroses empreses. Ja en temps del Rector Gori Escarrer, de don Josep Estelrich i de don Bernat Martorell va assolir moltes necessitats. A la teulada de l'església hi havia goteres i les bigues amenaçaven: va renovar tota la teulada posant-hi bigues de ciment armat; va edificar el nou Centre Parroquial, dugué la direcció pràctica i fou l'ànima de l'actual carretera d'Es Puig, si bé tengué al seu costat Guillem Pascual i "Es Metge de Meià"; pels anys 48 i 49 construí o dugué la direcció dels arcs que en el poble s'eixecaren amb motiu de les vengudes de la Mare de Déu de Lluc, de Fàtima i de la Bona Pau; després de la caiguda d'un tros de paret del roser, ho arreglà posant-hi un cercó

de ferro, va animar a descrostar tot l'interior de l'església per donar-li la fesomia actual. Empreses que dugué a terme sense demanar ni parlar del seu import: va cobrar, això sí, quan es va poder pagar.

S'ha de fer constar també que essent batle, va acollir a Pere Capellà, a Montuïri, quan l'havien desterrat d'Algaida, l'any 1951. I abans, pels anys 45, essent regidor, fou l'organitzador i animador de les berbenes i espectacles a les escoles, que atreïen gent de tota Mallorca.

SEMBLANÇA

Quan es va morir, el seu fill Joan, col·laborador de BONA PAU, publicà en aquestes pàgines un breu perfil del seu pare. D'ell, entre d'altres coses, s'ha "de destacar el seu esperit d'iniciativa en el ram de la construcció, tant en l'àmbit familiar i empresarial com en el de la seva projecció pública com a batle de Montuïri. La seva tenacitat en dur a terme la tasca que era necessari fer, amb la paciència necessària per a poder aguantar les inclemències, els sotrocs propis de la vida, privada i pública. Una certa sensibilitat com a artista constructor, manifestada ja de petit en alguna representació escultòrica, en el forn de Sa Rota o, de major, en la confecció, amb ajuda d'alguns obrers de la casa, del betlem monumental. El seu sentit de l'humor, de vegades una mica gopellut i gotilenc. Una altra característica de la seva personalitat era l'estalvi d'energia a l'hora d'expressar-se verbalment. El su idealisme, manifestat en l'amor, de vegades una mica quixotesc i desbordat, per Montuïri, que volgué anar demostrant al llarg de la seva vida a través, sobretot, de les obres públiques i, així mateix, en l'organització de festes i saraus. Podria parlar encara de la seva noblesa i senzillesa de tracte, etc... Crec, en poques paraules, que mon pare —escrivia en Joan (1)—, l'amo En Joan "Porrerenc", amb tots els seus defectes i virtuts, ha estat un d'aquests montuïrers que haurà exercit com a tal i que haurà contribuït substancialment a fer de la vila el que ara és".

Onofre Arbona

1) BONA PAU n. 334 de desembre 1980.

Can Tieres

café

CORRE, VINE A "SA BANCA" I... ¡GUANYA!

BANCA MARCH

Fins el 16 de Desembre

Sa llibreta "Sa Banca" té premis!

MUEBLES BAUZA[®] S.A.

EXPOSICIÓ

Carrer Major, 22

Telèfon 55 03 50

Apartat de Correus núm. 106

07500 - MANACOR

(MALLORCA)

Bàsquet cadet femení**El Montuïri jugarà a la màxima categoria**

Es va procedir a la confecció del calendari de bàsquet de la categoria cadet on hi participa, per tercer any consecutiu, el Montuïri.

Arran de la bona classificació de la passada temporada, segon de grup, les nostres jugadores intervendran en el grup A, que comprèn els millors equips de l'Illa i que dona opció a la disputa del campionat de Mallorca. Els nostres rivals són el Sant Josep, Jovent, Santa Mònica (aquests tres de Palma), Joventut Mariana de Sóller, La Porcióncula de S'Arenal, Perles Manacor i Santanyí.

El campionat es disputarà d'acord amb el sistema de lliga a doble volta. Ja s'inicià el passat 28 d'octubre i es desenvoluparà en les dates següents: 31 d'octubre, 4, 11 i 18 de novembre, 2, 5, 9 i 16 de desembre; 13, 20 i 27 de gener de 1990 i 3 i 10 de febrer.

Els quatre primers classificats disputaran una fase final el dies 17 i 24 de febrer i 3, 10, 17 i 24 de març. Els dos primers disputaran el campionat de Balears que possibilita la presència al campionat d'Espanya federat i escolar.

Els equips classificats en cinquè, sisè, setè i vuitè lloc jugaran també tots contra tots en les mateixes dates i els dos darrers classificats descendiran al grup B.

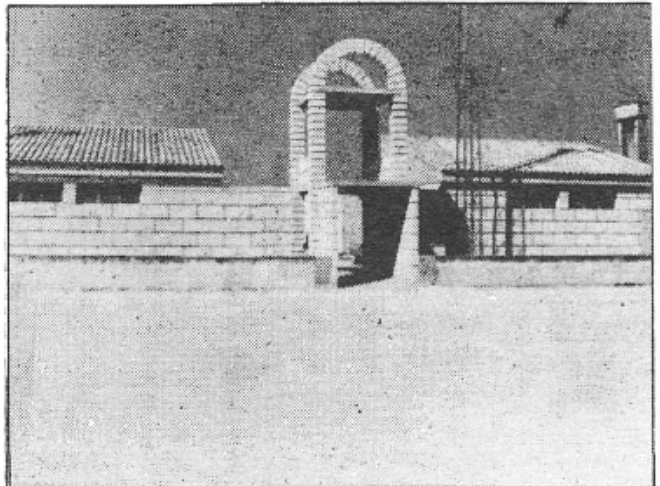
El grup A, on hi juga el Montuïri, s'ha fet a partir de la classificació de la passada temporada i és una categoria nova dins la competició del bàsquet cadet femení. Com recordarem, l'any passat la campanya montuïrera resultà

extraordinària, ja que es va fer segon del grup i es va participar en el campionat de Mallorca. Després varen fer campions de grup i subcampions de Mallorca, del trofeu "Rafel Coll". Tot un èxit que ve a premiar l'esforç i dedicació.

Les infantils començaren la competició el 4 de novembre i del seu calendari en parlarem a la propera edició.

TORNEIG LOCAL DE TENIS

Només vuit jugadors s'han inscrit en el torneig local d'hivern de tenis que organitza el Patronat Municipal d'Esports. Es disputarà a la pista "Es Dau" pel sistema lliga a una volta. Els partits es jugaran al millor de tres sets. Hi haurà trofeus. En cas d'arribar a empat a sis jocs s'aplicarà el sistema de "mort súbita" i no es podran ajornar les partides. Són les bases més importants d'aquesta competició que tindrà més endavant, l'edició de primavera.

Els nous vestuaris ofereixen al camp de futbol un millor aspecte estètic i una més bona condició esportiva

EL S. I.A.C. OBERT PER A TOTHOM

Si volem una Administració Autonòmica racional, àgil i pròxima al ciutadà és imprescindible oferir una qualitat de serveis adequada a les necessitats que el temps actual exigeixen.

ANAM PER BON CAMÍ,

PERÒ NECESSITAM LA COL.LABORACIÓ DE TOTS:

PROPOSAM INICIATIVES I SUGGERÈNCIES.

DONAU-NOS A CONÈIXER LA VOSTRA OPINIÓ SOBRE EL FUNCIONAMENT DELS NOSTRES SERVEIS

ESCRIVIU, CRIDAU O VENIU

CONSELLERIA ADJUNTA A LA PRESIDÈNCIA

Plaça de les Drassanes, 4

Telèf. 71.26.04

Han començat totes les competicions de futbol Balanç positiu dels cinc equips montuïrers

Resultats registrats el mes passat:

BENJAMINS

Villafranca, 0 - Montuïri, 5
Montuïri 1 - Alaró, 0
Consell, 3 - Montuïri, 2
Montuïri, 1 - Santa Maria, 3

ALEVINS

Montuïri 3 - Porreres, 0
Avance d'Artà, 0 - Montuïri, 1
Montuïri 3 - S'Horta, 0

INFANTILS

Ramón Llull d'Inca, 0 - Montuïri, 3
Montuïri, 5 - Murense, 0
Cala Millor, 3 - Montuïri, 2
Montuïri, 2 - Olímpic Manacor, 8
Binissalem, 1 - Montuïri, 3

JUVENILS

Salinas, 2 - Montuïri, 1
Montuïri, 4 - S'Horta, 0
Mariense, 1 - Montuïri, 6
Montuïri, 6 - Bunyola, 2
Santa Maria, 3 - Montuïri, 1

I PREFERENT

Artà, 2 - Montuïri, 4

Primera victòria a camp contrari i primers positius aconseguits que borren els dos negatius que ens va deixar el Salines. Clara superioritat montuïrera que sempre va anar al davant.

Montuïri, 2 - Escolar, 2

Curiosa la marxa del marcador. A la primera part inaugura el tanteig el Montuïri i dins el mateix minut empatà el conjunt de Capdepera. Així acabà la primera part. A la segona, xut de Varela a la fusta i Mestre desfà l'empat que, igual que a la primera part, només durà un minut. L'Escolar lluità molt i donà feina al Montuïri que no va jugar malament.

Unión, 1 - Montuïri, 2

Primera vegada que el Montuïri figura amb positius al decurs de la present campanya. Encara que la premsa palmesana infravalorà la victòria montuïrera, podem recordar que pocs dies després l'ex-tercer divisionari Alaró va sofrir una clara derrota a Cas Vicari, camp on resulta molt difícil jugar bé.

L'equip juvenil de Montuïri que va participar en el Torneig de sa Llum d'enguany

Montuïri, 5 - La Victòria, 2

El millor partit fins ara. El Montuïri va fonamentar aquesta golejada en el bon plantejament tàctic, en el relleu entre Capellà i Prado i en el marcatge que va fer Higuera II al millor jugador visitant, en "Pablito", i en general a l'excel·lent actuació de tots els seus components.

Alaró, 0 - Montuïri, 1

Excel·lent resultat obtingut dins el sempre difícil camp de l'ex-tercer divisionari Alaró. Ara bé, de trist record a causa dels problemes sorgits entre mateixos jugadors montuïrers. El gol fou marcat per Carlos a la segona part.

Montuïri, 3 - Pollença, 1

Gols locals de Varela (2) i Sampol. Amb partits com aquest no mancarà l'espectacle de l'esport rei. Bon arbitratge de Gil II. Dos gran equips i dos joves entrenadors front a front. El públic gaudí de debò presenciant una de les millors actuacions locals dels darrers anys. Això és autèntic futbol!

BÀSQUET

Dia 28 es va iniciar la lliga de bàsquet femení cadet. Les nostres jugadores començaren amb "bona mà"; guanyaren per 58 - 60 dins "Perles Manacor" després d'haver-se fet dues pròrrogues.

EXCEL·LENT PRE-TEMPORADA DELS ALEVINS DE FUTBOL I LES CADETS DE BÀSQUET

Aquest mes de novembre estaran en competició oficial ja tots els equips montuïrers de futbol i bàsquet.

El darrers que ho han fet són els alevins de futbol i els equips de bàsquet. Volem reflectir en aquesta secció l'excel·lent pre-temporada que ha duit a terme l'equip aleví de futbol i el cadet femení de bàsquet.

Els futbolistes han disputat vuit partits i només n'han perdut un, precisament el darrer, dins Porreres, per 2-1. Abans havien guanyat a Algaida (4-9 i 4-5), Peña Arrabal de Palma (8-0), Porreres (1-0 en el torneig de Sa Llum), Vilafranca de Bonany (8-3 i 3-6) i Espanya de Lluçmajor (0-2).

"Les nines d'En Toni Gomila" els han guanyat tots. Victòria a les festes patronals de Sant Jaume contra el local Santanyí i a les festes de Sant Bartomeu contra Hispània de Palma; campió del torneig quadrangular de les fires de Lluçmajor (s'imposaren contra Santanyí a semi-finals i el local Lluçmajor a la final) i, finalment, resultat favorable en els amistosos contra Jovent, a Palma, i Lluçmajor, a Montuïri.

Biel Gomila

25 anys enrera

Novembre de 1964

TELEVISIÓ A CA SES MONGES

Un bon dia d'aquest mes, va romandre instal·lat un televisor a una de les sales de Ca ses Monges, fet que va causar la natural admiració entre les nines i joves, ja que d'aquesta manera, els diumenges i festius els serviria d'esplai. Però també es va montar una "monumental" panera de Nadal a fi d'aconseguir els doblers necessaris per a liquidar-ne l'import.

Gloses**A L'AMO EN MIQUEL "PARRÍ"**

A l'amo En Miquel Parrí, Déu del cel donau-li vida: de sa seva malaltia, Senyor, no el deixeu morir, i que bo torni venir per donar-mos alegria, que sa seva companyia a tots mos fa divertir.

Maria Mesquida "Rabent"

A L'ACABAMENT

Si me mor, tenir voldria devora jo un capellà perquè em pogués ajudar ràpidament a encontrar Jesús, Josep i Maria, que és sa millor companyia per aquest camí agafar.

Miquel Massanet "Parri"

(La féu a finals de setembre)

AMB MOTIU DE SANTA CATALINA

Catalines, ¿com estau aquest dia tan senyalat? vos desig felicitat, salut i prosperitat, tal com ara vos trobau; i que totes visqueu en pau "hasta" l'eternitat.

Miquel Massanet "Parri"

(Els la dedicà l'any passat)

DEMOGRAFIA**DEFUNCIONS**

Dia 26 d'octubre.- Joan Payeras Miralles, de 72 anys, casat. "Cardaix"

MATRIMONIS

Dia 14.- Miquel Fullana Miralles amb Margalida Gomila Comas.

Dia 28.- Llorenç Cánaves Covas Amb Maria Margalida Mayol Gomila.

NOCES D'ARGENT**NOVEMBRE 1964 - 1989**

Bartomeu Vich Miralles "Parull"
amb
Magdalena Bauzà Miralles "Pera"
(7 Novembre 1964)

Pau Moll Martorell "Antic"
amb
Catalina Cerdà Gallard "Marxanda"
(25 Novembre 1964)

Els felicitem per les seves noces d'argent
i els desitjam que pugin viure
molts d'anys plegats.

CUINAR EN CASA**COCA DE COCO****INGREDIENTS**

3 Ous
200 gms. de coco.
1 pot de llet condensada, petit.
1 pot del mateix tamany que l'anterior, ple de llet natural.
(Reservar un poc de coco per posar damunt la coca).

ELABORACIÓ

Mesclar els ingredients deixant un poc de coco i posar-ho dins un motlo untat de sucre, caramel·lo. Coure al bany maria. Girar-ho quan sigui teb. Posar el coco que s'ha reservat per damunt la coca.

Recepta de
Maria Verger, "Cas Municipal"

PLUVIOMETRE

Durant el mes d'octubre sols plougé un dia. Així fou mesurada l'aigua:

Dia 9 4'2 litres per m2.

UN LLIBRE NOU**CENDRES AL VENT**

Conjunt de deu narracions (El bosquet d'En Garrit, En Cosme de Son Clapers, El brau de Na Boira, La tia Noreta, El filats, L'era esfondrada, El "frare", Les claus i L'àlbum) de marcat caràcter elegíac i evocador d'un temps passat que l'autor estimà profundament.

Expressades amb sensibilitat, intel·ligència i senzillesa, recolzades en una prosa eficaç i en un lèxic ric i viu, aquestes *Cendres al vent* de Victorià Ramis d'Ayreflor, constitueixen un sùtil fris d'un temps, unes humanitats i uns espais definitivament perduts.

Colecció "Les Illes d'Or". - Editorial Moll. Palma de Mallorca, 1988.

Viña San Marcos

BODEGAS LALANNE
FINE BORDEAUX TYPE WINES

REDVINSA, S.A., distribuïdora en exclusiva internacional dels vins denominats "Viña San Marcos", vins produïts, elaborats i embotellats per "Bodegas Lalanne", amb ceps i mètode artesà i tradicional de la regió de Burdeus; seleccionaria homes i dones majors de 18 anys, per ampliar i reforçar la seva actual xarxa de vendes a les Illes Balears i, de mode especial, a cada poble de les nostres illes.

La persona interessada que es vegi capaç de desenvolupar amb èxit aquest treball, es pot posar en contacte amb el Sr. Fuster, els matins de 9 a 14 hores marcant el telèfon 71 91 80.

REDVINSA
RED NACIONAL DE VINOS

CATEQUESI: INICI DE CURS

Amb nombrosa assistència i participació es dugueren a terme les dues reunions per a pares i catequistes els dies 9 i 13 d'octubre. Tant de bo que l'interès demostrat pels pares es mantengui durant tot el curs i es sentin realment responsables de la formació cristiana dels seus fills, tal com es va insistir a les esmentades reunions.

La catequesi infantil ha començat també amb bon peu. Esperam que les moltes activitats extra-escolars que duen entre mans els al.lots no influeixin en perjudici de la catequesi, que sempre es deixa en segon lloc. De cada dia es fa més necessari un control d'assistència i col.laboració familiar, sobretot amb els qui es preparen per a la primera comunió.

CONSELL PARROQUIAL

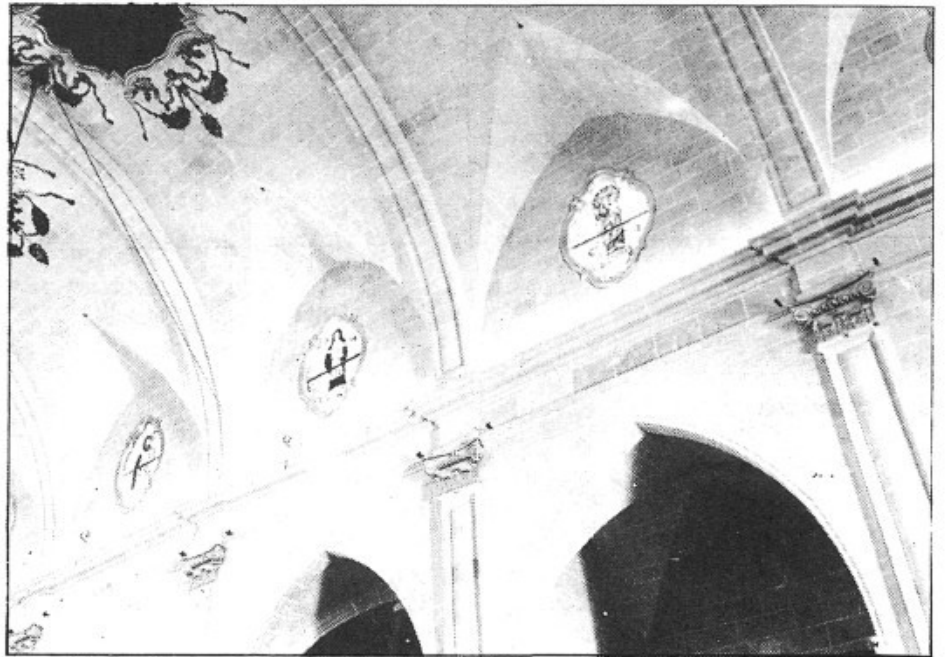
Dia 10 d'octubre el Consell Parroquial va tornar iniciar les seves reunions habituals. Durant el present curs, les sessions de programació es celebraran cada dos mesos, alternant amb altres de caràcter formatiu que es tendran conjuntament amb els Consells de les altres parròquies solidàries. Dia 14 de novembre tindrà lloc a Porreres la primera d'aquestes sessions.

La nova experiència respon a una petició d'alguns membres de diversos Consells que es reuniren per elaborar el Calendari Pastoral.

L'ESGLÉSIA NECESSITA DOBLERS

"A l'Església se li pot discutir la manera d'obtenir diners, el muntant dels mateixos; però no es pot discutir que l'Església necessita diners. Té esglésies per conservar, té capellans (preveres) que alimentar, té cases que sostenir i també institucions que organitza... i per a tot això es necessiten diners i qualcú els ha de manejar. Al mateix temps necessita una gent que estigui més prop de tota la problemàtica de la injustícia, de la marginació, de l'opressió..."

(Ho digué el Bisbe a Montuiri a una entrevista que li féu "Ràdio Murta")

Els rosetons que adornen la nau central de la nostra església parroquial li proporcionen un estil magestuós

CATEQUISTES EN ACTIU

Una representació de catequistes de la nostra parròquia va participar en la IX Jornada Diocesana de catequistes que es va celebrar al Seminari Nou dia 21 d'octubre.

També un grup assisteix al curs per a monitors juvenils que es celebra a Porreres cada quinze dies, a nivell comarcal, a base de tècniques i dinàmiques prou interessants.

CURSET PREMATIMONIAL

Recordam a les parelles interessades que a partir de dia 6 de novembre a la rectoria de Porreres s'ha programat un altre curset prematrimonial per als novis que dins els pròxims mesos tenguin projectat contreure el matrimoni cristià i no hagin fet encara el curset preparatori.

DOMUND - 89

Amb el lema "Per un món solidari, comunitats més frateres", es celebrà dia 22 d'octubre el "Diumenge Mundial de la Propagació de la Fe" (DOMUND).

A més de la pregària personal i comunitària, i de la reflexió catequètica a distints nivells, es va realitzar la tradicional col·lecta, que va aportar un total de 70.500 pessetes. Moltes gràcies.

CONVOCATÒRIA JUVENIL

Són moltes les persones i famílies que es tenen per cristianes i que interpreten la catequesi com a simple preparació per rebre un sagrament, encara que sovint no es doni cap indicatiu ni garantia de continuïtat de cara a seguir aprofundint i fent un procés de maduració dins la fe cristiana.

En conseqüència, són molts els qui aprofiten els sagraments (baptisme, primera comunió, confirmació, matrimoni, misses de funeral, etc.) com una ocasió per demostrar la potència econòmica i la capacitat de convocatòria social. Es tracta d'una manipulació que no fa gens de bé a la comunitat cristiana entesa segons els principis evangèlics, que valoren més la solidaritat amb els més pobres i marginats que no l'ostentació i els condicionaments de la societat de consum.

Els joves i al.lotes que hagin complert els 15 anys i vulguin seguir aprofundint dins la fe cristiana, estan convidats a una reunió que tindrà lloc a la rectoria el divendres dia 24 de novembre a les 9 del vespre. Són ells, més que els pares, els qui han de demostrar interès en seguir madurant com a cristians que, amb confirmació o sense, volen seguir les passes de Jesús.

Els qui es sentin al.ludits, que obrin en conseqüència.